

Okružnom sudu u Kraljevu
Veću Okružnog suda
Sudiji Ivici Vukićeviću

Predmet: K 24/03 ⁹⁸²

Osuđenik:

Saša Sindelić

Saša Sindelić

M O L B A

-Za uslovni otpust.

OBRAZLOŽENJE:

-Gospodo sudije, ja sam u prethodnoj molbi, unapred računajući nepravdu, zamolio da mi odbijete uslovni otpust kako bih tako stekao pravo na desetinu. Vi ste mi usvojili molbu, odnosno, odbili ste uslovni otpust i ja vam se zahvaljujem na tome.

Kada sam, zbog specifičnih okolnosti, odlučio da vas zamolim za uslovni otpust koji bi mi mnogo značio i za koji bih vam bio zahvalan. Dakle, vama je poznato da sam, u veoma teškim okolnostima, izdržao veći deo kazne. Za to vreme nisam imao bilo kakvih ispada u svom ponašanju pa zbog toga nisam ni disciplinski kažnjavao. Godine sam proveo teško i život mi je skoro uništen. Bez obzira na sve ja sam i u tom lošem periodu pronašao ponešto pozitivno. Nastavio sam da se, samostalno, stručno usavršavam i zbog toga sam većinu vremena provodio u čitanju raznih stručnijih knjiga koje bi mi, u budućnosti, mogle biti od koristi. Takođe sam i pisao ponešto a ostatak vremena sam se bavio sportom kako bih se operavio od dugog beravka u istrazi i kako bih očuvao zdravlje. To mi je bio i jedan od izgovora da izbegnem bilo kakva veća druženja sa ostalim osuđenim licima jer sam smatrao, i smatram, da se od njih nema šta pametno naučiti. Oni, jednostavno, žive u nekom svom svetu i ponašaju se u skladu sa istim a protivno svim normama zdravog razuma. To je osnovni povod te moje, da kažemo, samoizolacije od njih. Ja sam, u suštini, kontaktirao i kontaktiram sa svima ali u granicama nekih običnih i normalnih razgovora. Nisam dolazio u sukobe sa bilo kime od osuđenika niti sam se, u bilo kom obliku, sukobljavao sa službenim licima. Čak sam se trudio da pozitivno utičem na ostala osuđena lica pa sam ih, zbog toga, navodio da se bave sportom ili čitaju knjige što im je, inače, korisniji način trošenja neskorisnog vremena... Imao sam nameru i da se školujem ali mi to u KPZ-u Niš nije bilo omogućeno i obrazloženo je time što, navodno, nemaju uslove za tako nešto, unutar KPZ-a, a nisu u mogućnosti da me vode bilo gde, o mom trošku, jer smatraju da postoji opasnost od bekstva. Tako sam, u startu, izgubio mogućnost za školovanje i zato sam, kao što sam naveo, vreme trešio na druge načine. U međuvremenu sam, takođe vam je poznato, imao smrtni slučaj gde mi

179

koje sam osuđen iz čega proizilazi da nemam grižu savesti, to jest kajanje. Me, ja nemam sumnju u vaše mogućnosti rasuđivanja u okvirima zakona ali vam navesti da takva vrsta psihološkog pritiska i ucenjivanja nije u slučaju bilo gde u civilizovanom svetu. Ako sve, ranije navedeno, nije resocijalizacija koja se uspešno sprovodi, bez razloga, onda vas molim da mi bilo objasni šta je to onda jer ucenjivati nekoga da prizna nešto što nije izvršio da bi dobio uslov, za to što nije izvršio, i nije vid resocijalizacije z koju se, prvenstveno, posmatra ponašanje osuđenog u toku izdržavanja kazne a zatim i ostale okolnosti od kojih ni jedna nije to da okrivljeni uz prisilnost prinude mora priznati nešto što nije izvršio a okolnosti, pod kojima bio u toku istrage, mu nisu dozvolile da, pravovremeno i u celosti, iznese svoju odbranu i dokaže da nije kriv. Prema tome, takvo nešto, u pravosuđu koje zemlje, koja se rukovodi demokratskim načelima društva, nije moguće i je relevantno za davanje uslovnog otpusta, koji nije praštanje osuđenom, koji je jedna od poslednjih etapa resocijalizacije kojom se osuđeni obavezuje da, za svoje dobro, ne prekrši uslov koji je, vremenski, u duplom odnosu preostali deo kazne koji bi, inače, preveć zatveren i koji će, u slučaju krivice istog, prevesti zatveren s tim da će biti optužen za novo krivično delo koje će, u slučaju osuđivanja, nastaviti da izdržava na svoju štetu. Ako sam negde pogrešio onda uslovni otpust nema svrhu resocijalizacije kojom će osuđeni postepeno, uz dobro vladanje, vratiti u zajednicu kako bi postao zdrav deo već, na vaš način, služi kao nagrada za iskaz koji ne počiva na osnovana pravde. Samim tim proizilazi da se osuđeni, na taj način, stavlja u nezgodnu situaciju da radi ranijeg boravka u zajednici mora da se odrekne svoje odbrane koje je zagarantovano ustavom i zakonom Republike Srbije koje, kao naslednik SCSG, preuzela i obaveze iz konvencije o zaštiti ljudskih prava. Osuđeni bi tako bio doveden u situaciju da posle takve vrste prisilnog priznanja ne može, u slučaju naknadnog pronalaženja dokaza koji mu nisu bili dostupni, obnoviti sudski postupak kojim bi dokazao svoju nevinost jer bi bila šteta, jednostavno, iz arhive izvukle molbu za uslovni otpust i reklo; "Šta čemu da se obnavlja postupak kadá osuđeni, bez ikakvih sredstava prinude, odovoljno, u molbi za uslovni otpust, navodi da je kriv i da se kaje za izvršena dela koja više neće ponoviti ako dobije uslovljavanje...". Tako bi bilo do toga da, nevinost osuđen građanin, izgubi svaku mogućnost rehabilitovanja i to dovoljno govori o tome koliko je navedeni zaključak, tačnije izgovor ranije odbijenom uslovnom otpustu, sa pravne strane, neosnovan što govori da nije relevantan kao osnov odbijanju molbe. Poštovana gospode, ovu molbu sam prvenstveno zbog toga da bih se oslobodio psihološkog pritiska koji mi, ranijima, „zašto nepišeš uslov?“, dotična dama, redovno, stvarala. Njena familijarna me, takođe, redovno opominje da to uradim jer su oni, navedno, sigurni da ne postoji razlog zbog kojeg bih mogao biti odbijen i čude se kako ja već sam pušten na uslovni otpust. Još je gore što sam pre desetak dana dobio

vem trošku, prisustvujem sahrani. To je, još jednom, pokazalo kakva je
 ovost sistema čiji su oni deo. Ja sam se, i posle toga, nastavio ponašati
 poštovanjem prema svima i to traje i sada. U OZ Zaječar sam prebačen u
 amburu, prošle godine, i nastavio sam sa, ubičajenim, ponašanjem koje je
 rezlutat imalo puštanje u polu-otvoreno odeljenje gde mi je omogućeno da
 im i gde imam bolje uslove za boravak, obrazovanje i sport. To traje od
 ovine meseca marta i ja, na bilo koji način, nisam zleupotrebio ukazano
 erenje ove ustanove. Redovno sam koristio sva prava koja su u skladu sa
 egorijom u koju sam reklasifikovan pa sam, shedno tome, imao i puštanja
 ograničen boravak van ustanove što, takođe, nisam zleupotrebio. Trenutno
 im u kuhinji zatvora a ostatak slobodnog vremena provedim ustaljenim
 linima među koje sam dodao i svakodnevno pisanje teksta za knjigu, to jest
 an koji ću u toku jeseni i objaviti. Moja nevenčana supruga i dalje čeka
 kada ću biti slobodan kako bi mogla normalno živeti samnom i to traje već
 linama. U početku joj nisam dopuštao da me obilazi u zatvoru jer nisam
 e da zalazi na takvo mesto i da se nervira zbog okolnosti. Daljina putova-
 je bila razlog više za takvu odluku pri kojoj sam bio sve dok ona nije
 sistirala na tome da me barem ponekad obide. Dopustio sam joj i ona me, pr-
 le godine, obilazila redovno sve dok nije nastala zima kada sam, u međuvre-
 pu, prebačen ovde, što je za nju još dalje, i kada joj se pogoršalo stanje
 je jer ima zdravstvenih problema vezano za oči. Tada sam je zamolio da iz
 razloga ne dolazi kod mene i da se strpi dok prođe, zakazana joj, operac-
 e i dok nastane preleće. Ona je, uz mnogo ubeđivanja, ispoštovala moj
 htev i mirovala je do pomenute operacije a ja sam kasnije izašao u polu-otv-
 eni deo i tako nije bilo potrebe da dolazi jer sam ja, prvom prilikom, oti-
 o kod nje. To sam praktikovao svakog meseca a takođe sam je vodio i kod
 je kuće u Sremskoj Mitrovici. Sve u svemu, mi se dobro slažemo i planiramo
 veti porodično čim to bude bilo moguće, odnosno čim se nađem na slobodi.
 amo sve uslove za nešto takvo jer možemo živeti kod mene ili kod nje pošto
 j je njen otac, u tu svrhu, testamentom poverio kuću. Otac mi je, pre nego
 o je oboleo od raka, ostavio nešto njegove uštedevine koju čuvam kako bih,
 izlasku, ostvario pomenuti plan. Nije mi problem da se odmah zaposlim i o
 me sam razgovarao još ranije pa tako imam nekoliko mogućnosti za zaposlenje.
 rujem u uspeh, pomenute, knjige i zato, odmah po završetku ove, planiram
 početi pisanje druge za čiji sadržaj sam već izmislio suštinu i imam viziju
 ko je treba napisati. Nadam se da ću uspeti da izdvojim nešto vremena za
 u jer bi mi ona otvorila put ka trećoj i to bi mi možda mogla biti osnovna
 latnost.

spodo sudije, ja se, zbog svega pomenutog, moram osvrnuti i na vaše obrazlo-
 nje koje je poslužilo kao izgovor odbijanju molbe za uslovni otpust koji ja,
 ače, nisam ni tražio. Tačnije, osvrnuću se na deo u kome navodite da veće
 ružnog suda u Kraljevu smatra da resocijalizacija nije uspešno završena iz

alo ~~.....~~ malo bio sa Danijelom jer 24 septembra mora na još jednu
 ciju oka u VMA gde treba da joj regulišu očni pritisak a pominju i još
 operaciju u periodu za šest meseci posle te... Planiraju i da prave
 ćaj zbog odlaska u vojsku a ja ne mogu da im objasnim i dokažem da iz
 ra neću biti pušten do poslednjeg dana i zato vas molim da što pre
 orite na evu molbu kako bih se rešio muke i kako bih se oslobodio od
 vora na tu temu. Ja i dalje, u potpunosti, ostajem pri tome da nemam
 priznati pa se, poznavajući vaš raniji stav, uopšte ne nadam dobijanju
 nog otpusta. Ipak, ako bi se desilo da budem pravno ispoštovan i da mi
 delom uslovnog otpusta ukaže poverenje i da šansa za normalan život ja
 garantujem da to nebi bilo zloupotrebljeno. Tako bih ispoštovao Danijelu,
 je bih završio i objavio knjigu, rešio bih odsluženje vojnog roka i posle
 bih se mogao posvetiti porodici. Vi sada, gospodo, izvolite pa odlučite
 je, zapravo, resocijalizacija i dali se između potpunog uništenja i života
 a odlučiti za uništenje u cilju iznuđenog priznanja.
 ko e pisanju za uslovni otpust. Opreстите na iskrenosti i hvala ako je
 uopšte i razmišljao e svemu što sam, u ovoj molbi, naveo.

: 16. 8. 2007

Osuđenik: Saša Sindelić
 Okružni zatvor
 19000 Zaječar

ПИСАРНИЦА
 ОКРУЖНИ ЗАТВОР У ЗАЈЕЧАРУ

16.08.2007.

ПРИМЉЕНО:			
Орган	Дел. ра	Број	Пован.
	02	021-1-161	07